

DEO OPTIMO MAXIMO
UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI PARÆ ET S. LUCE
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,*

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS

*manè discuienda, in Scholis Medicorum, die Jovis decimâ-
sextâ mensis Novembris, Anno Domini 1775.*

M. JOANNE-BAPTISTA JUMELIN,
Doctore Medico Præside

An dysentericis Anodyna?

I.

EDICAMENTA in variis distincta generibus,
prout diversimodè operantur, varia sortita sunt
nomina. Quædam cum impetu foris è corpore
sursum deorsumve noxium humorem pellunt, ideo
Emetica vel purgantia audiunt. Alia leniter emolliendo alvum,
quasi diluendo tacitè subducunt. Quædam lotium concitant, vel

* Authore M. HUNAU LD, anno 1730.

sudore diffuso, quod morbosum est amendant, & sic massam sanguineam depurant. Unum est quod vasa sanguinem continentia deplendo, sicut alia præcedit in curatione morborum medicamenta, ita & his antecellit. Inter omnia medicamenta, videntur Anodina veluti manus Deorum quæ corpori ægro impositæ ipsum jucundè absque molestiâ levant; si quidem horum natura & virtus dolores, tormina, cruciatus lenire, imò prorsus tollere.

I I.

FIBRA nervosa cùm ita extenditur ut dissolutionem minuetur, fit doloris sensus eò acrior, quò fibra ruptioni propior. Doloris causa id omne quod talem extensionem excitat. Obstructio, inordinatus spirituum animalium motus, humor acris & rodens, &c. Sensus is animæ molestissimus functiones lædit, omnium ferè morborum comes, inflammationes concomitans, & quem velut affeclæ subsequuntur jactatio, irrequies, vigiliæ, sæpè febris, quandoque etiam convulsio, gangræna, crucem ægro figit ac Medico. Tollendis ideo doloribus fatagit Medicus sublatâ causâ quantum fieri potest Erèthismum solvendo laxatis fibris, concretum humorem resolvendo, motum & materiam distendentem minuendo, lenitis acribus humoribus & iisdem discussis vel educis.

I I I.

FREQUENS, cruenta mucosæque alvi dejectio, cum dolore, cruciatu & torsione intestinorum dysenteria nuncupatur. Morbo incipiente primùm biliosa est alvus, aut saltem mucosam fundit intestinorum pituitam: dein subpingues fiunt dejectiones sanguine etiam plus vel minus permixtæ: post hæc strigmenta & veluti interiores tunicæ intestinorum prodeunt excrementis cruentis ac purulentis diversimodè coloratis mixtæ. Sæpius adsunt febris acuta, abdominis tensio,

intestinatorum ac mesenterii inflammatio. Hujus morbi sedes plerumque intestini pars ea quæ Colon vocatur. Omnis Dysenteria gravis ac difficilis. Citò tollit ægrum, vel ex acuto morborum genere dùm chronicus fit eum discruciendo pariter conficit. Utrovis modo partes affectæ gangrænâ tandem sphaceloque putrescunt. Dum epidemicè sævit in castra, exercitus etiam integros funditùs delet.

I V.

CAUSA Dysenteriam continens & conjuncta humor acris à depravatâ chylosi ortum ducens, per vasa unâ cum sanguine ad glandulas intestinatorum delatus, ibique secretus; qui quidem mucosior factus & acrior, erodendo venarum oscula aperit & vellicando dolores aliaque symptomata causatur. Hæc vero mitiora evadunt anodynis medicaminibus summoperè demulcentibus, & sanationis spem eorum usus ostendit. Ideò victus ex jusculis farinosi, potus leniens edulcorandis acoribus, diluens emolliendis partibus ultra tonum tensis, conducunt. Ideò emulsiones, clysmata blandissima, aliaque id genus conferunt. Ideò venæ sectio egregium Anodynum in usum venit & torminibus cæterisque symptomatis sedandis maximas habet vires. Sanguinis missio copiam humorum arteriosorum & venosorum minuendo resistantiam vasorum reddit minorem: hinc vasis nimium distentis contractionis exercitium reddit, Et inde secretiones ac excretiones juxta naturæ normam promovet. Laudanum in hoc etiam morbo laudatur eo quod dolores obtundit (licet non sublata causa) Sensorio communi per vim narcoticam obtuso; nam interim nihilominus nonnulli remouentur effectus ex doloris & acrimonie sensu oriundi.

V.

IPECACOAHA brasiliensibus, radix dysenterie sanandæ dicata, in quo morbo specificum perhibetur, vomit-

tum ciet, solida irritat, sanguinis motum & per inferiora humorem Dysenteriae fomitem educit. Ideo cautio habenda & paregorica praescribuntur. Præterea ubi febris aut inflammatio, tensio abdominis vel dolor immanis adest; aut etiam quando dejectiones mucosae siccioris sunt consistentiae, vel porraceae, virides, æruginosae, ægrotantes in summo versantur discrimine; & hæc Symptomata multò vehementiora usu Ipecacoanhæ evadunt, nec remissiora fiunt nisi Anodynis. Verbo dicam in Dysenteria anodina medicamina tutamina sunt; unde rectè concludes,

Ergo Dysentericis Anodyna.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Joannes - Augustinus
COUTAVOZ, Anatomes
& Artis obstetriciae in gra-
tiam Matronarum Pro-
fessor.

M. Thomas LEVACHER DE
LA FEUTRIE.

M. Bartholomæus - Tuffanus
LE CLERC, Consiliarius
Medicus Regis ordinarius
in ejus Castellato.

M. Dominicus - Joannes - Bap-
tista de la RICHE, Regis
exercituum in Insula Sancti
Dominici Medicus.

M. Bertrandus DUPUY,
Scholarum Professor desig-
natus,

M. Ludovicus - Gabriel
DUPRÉ, Serenissimi Prin-
cipis Condæ Consiliarius
Medicus.

M. Joannes - Baptista Euge-
nia DUMANGIN, Chi-
rurgiae Latino idiomate
Professor.

M. Joannes COLOMBIER.

M. Antonius PETIT, in
Horto Regio Anatomes &
Chirurgiae Professor, è Re-
giâ Scientiarum Academiâ
& Militarium Regni No-
socomiorum Inspector.

Proponerebat Parisiis, MARIA-ZOROBABEL MUNIER,
Parisinus, Regis in Coloniis Orientalibus nuper Medicus,
Domus Regiæ Invalidorum Ducum ac Militum Medicus à
Rege designatus, necnon Saluberrimæ Facultatis Bacca-
laureus, A. R. S. H. à sextâ ad meridiem,

Typis QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi. 1775.